

‘Zicht op gezonde dieren’

Eind 2009 startten boerenorganisatie LTO, dierenartsenvereniging KNMvD en het ministerie van EL&I het project ‘Zicht op gezonde dieren’. Wat heeft het project opgeleverd?

FRANK DE VRIES

Rundveearts Egbert de Hollander van dierenartsenpraktijk Deurne leidde een groep van zes melkveehouders, allen robotmelkers. Hoewel hij gaandeweg het project progressie zag in de bewustwording van het omgaan met medicijnen, had hij er iets meer van verwacht. “Het bleef voor de groep lastig, ook na vijf bijeenkomsten, om volledig open met elkaar te praten. Dat kwam mede omdat de groep veehouders niet alleen uit klanten van ons bestond maar ook uit die van collega-buurtpraktijken.” Dierenarts Marije Thybaut van dierenkliniek Den Ham had zeven melkveehouders in haar groep. De veehouders kenden elkaar al vanuit een bestaande studiegroep en dat hielp. “Ze gingen al direct open met elkaar om.” Hoewel de start van het project erg theoretisch van aard was, is Thybaut positief. “Ik zag de bewustwording voor het antibioticumgebruik iedere bijeenkomst toenemen.”

In 35 ondernemersgroepen met gemiddeld zeven deelnemers per groep werd de afgelopen 2,5 jaar diverse malen met elkaar gesproken over de bewustwording voor een vermindering van het antibioticumgebruik op de veebedrijven. Met een budget van 1,1 miljoen euro op zak werden plannen gemaakt om de diergezondheid te verbeteren. En dat met een sterke teruggang in het antibioticumgebruik. Aan tafel in deze intervisiebijeenkomsten zaten veehouders, praktiserende dierenartsen en bedrijfsvoorlichters van LTO. De ‘koplappers’ onder de boeren en dierenartsen vertelden aan hun ondernemersgroep hoe ze aan kop zijn gekomen.

Acht van de 35 groepen waren ‘melkveegroepen’. Zij keken vooral naar het verbeteren van de diergezondheid op hun bedrijf. Nieuwe generatie antibiotica zijn immers verboden vanaf dit jaar. Aan het begin van het project in 2009 hadden deze melkveebedrijven gemiddeld een dierdagdosering van 6,5. Na twee jaar stond de teller op 5,0

wat een reductie betekent van 25 procent. De ‘schapengroepen’ keken met name naar de wijze van de registratie van diergeneesmiddelen en zij wisselden die ervaring onderling uit. De deelnemende schapenhouders startten in 2009 met een gemiddelde dierdagdosering van 1,5 en klokten aan het einde van het project uit op 1,0. Roel Schutte van LTO Noord vertelt van de knelpunten die in het project aan het licht kwamen. “Het teruggaan in diergeneesmiddelengebruik kan vaak door meer op de bedrijfshygiëne te letten en verantwoord om te gaan met antibiotica. Maar er is ergens een omslagpunt. Als je dan nog minder antibiotica wilt gebruiken als veehouder zal je in het bedrijf moeten investeren, bijvoorbeeld in aanpassingen in de stal.” Varkenshouder Willy Wolfkamp merkt nog op, aan het einde van de kick-out bijeenkomst van het project, dat we niet helemaal moeten doorslaan naar een niet-gebruik van antibiotica: “Een dier heeft recht op antibiotica.” §